

El paradís belga

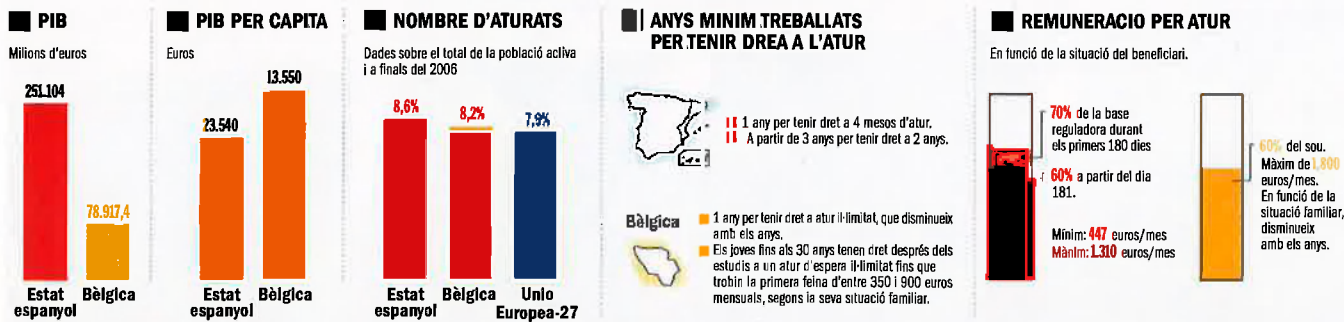
Bèlgica és l'únic país de l'OCDE que dona atur il·limitat als joves encara que no hagin treballat mai, un privilegi que el mateix estat s'està començant a qüestionar.

Cristophe Delancre (nom fictici d'un jove belga) va poder constatar l'alt nivell de protecció social del seu país el dia que va acabar els estudis obligatoris i va sol·licitar el *chômage d'attente* (atur d'espera), la quantitat mensual que Bèlgica dona de manera il·limitada als joves fins que trobin la primera feina. Aleshores, Christophe tenia divuit anys i l'estat va començar a passar-li un "sou" de 20.000 francs (uns 500 euros) que li donaven per sobreviure. Així va estar set anys. "Amb això en tenia prou per viure sol compartint pis amb un amic. Alguns mesos treballava en negre de cambrer i de discjòquei, i em treia un sobresou", explica. Després, se'n va anar un parell d'anys a Espanya amb una beca de la Comissió Europea i, quan va tornar, va entrar a treballar a la recepció d'un hotel durant dos anys més. Ara, amb 31 anys, dona i un fill, ha tornat a l'atur, i cobra uns 900 euros també de manera il·limitada, una quantitat que amb els temps anirà disminuint. "És un bon sistema. Gràcies a això tinc la possibilitat d'estudiar el curs de formació que estic fent per muntar un estudi de música".

Ningú no dubta que les condicions en què viuen els joves d'aquest país són més que privilegiades. Tenen dret al *chomage d'attente* (atur d'espera) il·limitat tots els joves menors de trenta anys que com a mínim hagin cursat els estudis de secundària, i la quantitat que reben no és gens menyspreable i depèn de la situació familiar de l'aturat: si és pare de família, rebrà al voltant de 900 euros; si viu sol, rebrà 650 euros i, si viu amb els pares, tindrà "un sou" de 350 euros.

En el cas dels assalariats que per la

Economia de l'estat espanyol i Bèlgica

Fonts: Eurostat, MTAS, ONEM (Office National de l'Emploi).

raó que sigui s'hagin quedat sense feina, tenen dret a l'atur també il·limitat després de demostrar que han treballat un any si en tenen menys de trenta-sis, un any i mig si en tenen entre trenta-sis i quaranta-nou, i dos anys si són majors de cinquanta anys. Les quantitat és un 60% del sou, sobre un límit de 1.800 (encara que l'assalariat en cobri més), és a a dir, 1.070 euros, que amb el temps van disminuint fins al 50%.

Però són moltes les veus que critiquen aquest sistema que (diuen) no incita els joves, no només a trobar feina, sinó a buscar-ne, i que fa que molta gent se n'aprofiti durant anys i anys. Una d'aquestes veus es l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), que va difondre un informe en què es recomana a Bèlgica que aquesta mena de subsidi "hauria d'estar condicionada a la cerca activa de feina o a la participació en una mesura activa durant almenys tres mesos, i que la durada s'hauria de limitar a quatre anys".

Algú vol treballar? "Tu creus que, en aquestes condicions, algú vol treballar?", es pregunta Frédéric Rogier, un jove professor de química. "Jo mateix, quan em vaig quedar a l'atur, vaig passar a cobrar (de manera il·limitada, si volia), només 300 euros menys que treballant. Em podria haver preguntat per què haig de treballar si la diferència és tan poca cosa. Però la feina que faig m'agrada i ràpidament vaig trobar una nova feina. Però ningú no m'hi obligava. La meua pregunta és: què passa amb els qui no els agrada treballar?"

Insinuacions com aquesta són bastant representatives de l'opinió pública d'aquest país de poc més de 10 milions d'habitants i que acostuma a estar a la part superior de l'índex de desenvolupament humà elaborat per l'ONU, però els responsables de l'Oficina Nacional de Treball (ONEM) ho justifiquen com una mesura proteccionista més. "Quina és l'alternativa?", es pregunta Michèle Baukens, una de les conselleres generals d'aquesta organització. "És també

una manera d'evitar que molta gent caigui en la pobresa. A més, és cert que aquest és un privilegi d'aquest país, però també ho és que el que es cobra és digne, però molta gent no està contenta amb un sou així i prefereix treballar. En altres països, com Dinamarca o Alemanya es cobra més".

Per Christine Scharff, periodista de Trends (la revista econòmica belga de més tiratge), la cosa no és tan greu com alguns creuen. "És veritat que hi ha alguns aprofitats que treballen en negre del que sigui i després tenen l'atur com a complement, però són pocs, La gent, en general, prefereix treballar i viure bé."

Sigui veritat o mentida que els ciutadans s'aprofitin de la situació, alguna cosa que feia "pudor" al regne de Bèlgica va incitar les autoritats a plantejar-se des de 2004 l'aplicació d'un sistema d'activació dels aturats, pel qual les persones en aquesta situació han de demostrar realment que no han pogut aconseguir cap feina, han de passar en-

Preparat per al Nou Pla Comptable?

Per només
209 €
(IVA no inclos)

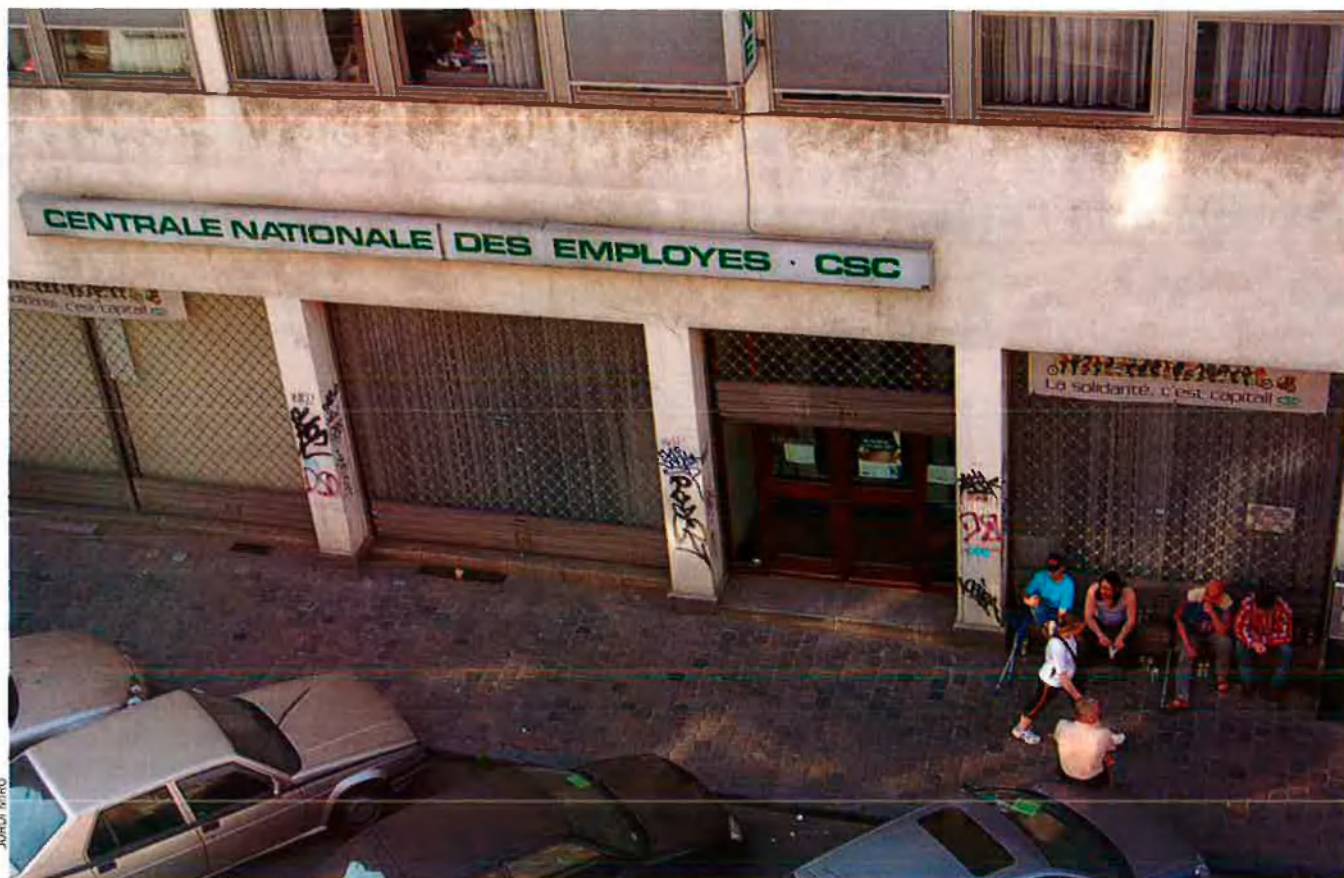
www.contaplus.com

Truqui'ns al **902 42 55 77**
o consulti al seu distribuïdor habitual

www.sage.es

JORDI MIRÓ

trevistes amb l'ONEM, han de fer activitats de formació... fins que entrin al mercat laboral. "En alguns casos, els aturats que no vulguin treballar poden arribar a perdre el subsidi", diu la representant de l'ONEM.

És el cas de Cristophe. "Fa temps vaig rebre una carta de l'ONEM en què se'm comunicava la suspensió del subsidi. Vaig tenir la mala sort que un funcionari escollís el meu dossier. Conec molta gent, sobretot artistes, que co-

bren de l'estat des de fa molts anys i ningú els diu res", diu, i afegeix: "Això va com va".

Durant l'any passat les autoritats van declarar sospitosos de refusar treballar al voltant de 16.000 persones, i quart d'elles van ser sancionades amb la suspensió temporal del subsidi.

Però, hi ha alguna relació entre aquest subsidi il·limitat i el fet que Bèlgica tingui un atur que voreja en algunes zones i franges d'edat el 20%?

Per la periodista de Trends, no hi té res a veure. "La diferència dels nivells d'atur entre la regió de Flandes, la de Valònia i la de Brussel·les, la capital, demostra que el nombre d'aturats està molt més lligat a la salut de l'economia i al nombre de llocs de treball disponibles que al sistema d'atur en ell mateix".

*Jordi Miró
Brussel·les*

Breus

Una ordre judicial obliga Ferrys a iniciar la liquidació

El major fabricant de mitjons i gènere de punt de l'Estat espanyol, Géneros de Punto Ferrys, tancarà les seves portes després de vuitanta anys d'activitat, després que el titular del jutjat mercantil número 1 de València hagi dictat l'inici de la fase de liquidació de l'empresa ubicada a Canals. D'aquesta manera, el jutge accepta la sol·licitud que havia presentat la societat en què demanava la suspensió de pagaments. La justícia ha considerat la "impossibilitat" de Ferrys per fer els pagaments als quals es va comprometre en el conveni acceptat per la junta de creditors. El magistrat ha decretat la suspensió de les

EL TEMPS

facultats d'administració i disposició de Ferrys sobre el seu patrimoni i ha declarat la dissolució mercantil, com també el cessament dels administradors o liquidadors. El 2004, Ferrys tenia un deute acumulat amb la Seguretat Social i Hisenda de més de 18 milions d'euros, que mai no ha arribat a saldar.

Sage SP aposta per la investigació

La companyia de software de comptabilitat per a pimes Sage SP patrocinarà una beca de l'Associació Catalana de Comptabilitat (ACCID) per un import de 3.000 euros, destinada a un projecte d'investigació en matèria de comptabilitat i direcció d'empreses. Per a Sage SP, aquest conveni formalitza la seva confiança en ACCID, "una entitat que té com a vocació ser la referència dels professionals i acadèmics de la comptabilitat i direcció a Catalunya". A banda, les dues entitats han unit els seus esforços per informar sobre les noves normatives comptables i per facilitar-ne l'adaptació als seus usuaris finals.